

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 7 december 2001 *

I mål T-192/01 R,

Lior GEIE, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna V. Marien och J. Chou-
croun, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av H. van Lier, i egenskap av
ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan om att kommissionen skall förpliktas att senast åtta dagar
efter dagen för beslutets meddelande, vid vite av 100 euro för varje dags
försening, inom ramen för avtalet Altener Agores nr XVII/4.1030/Z/99-085

* Rättegångsspråk: franska.

betala ett belopp på 68 070 euro, jämte ränta enligt belgisk lag från och med den 23 juli 2001,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Rådet antog den 25 juli 1985 förordning (EEG) nr 2137/85 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) (EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 90).
- 2 I artikel 24 i förordning nr 2137/85 föreskrivs följande:

”1. Medlemmarna svarar obegränsat solidariskt för alla grupperingens förbindelser. Följderna av detta ansvar bestäms av den nationella lagstiftningen.

2. Innan likvidationen av en gruppering är avslutad får grupperingens borgenärer inte väcka talan mot en medlem för att få betalt enligt punkt 1, om de inte först har anmodat grupperingen att betala och betalning inte har erlagts inom skälig tid.”

- 3 I artikel 34 i förordning nr 2137/85 föreskrivs följande: ”Med den begränsning som anges i artikel 37.1 svarar en avgången medlem enligt artikel 24 för de förbindelser som har uppkommit genom grupperingens verksamhet före avgången.”

Bakgrund och förfarande

- 4 Lior GEIE bildades den 4 januari 1996 med tio medlemmar, däribland Deira, ett bolag bildat enligt belgisk rätt (nedan kallat SA Deira). Den 7 oktober 1998 utökades Lior GEIE med fyra nya medlemmar.
- 5 Ansökan om interimistiska åtgärder rör avtalet Altener Agores nr XVII/4.1030/Z/99-085 (nedan kallat Agoresavtalet), som ingicks den 19 mars 1999 mellan kommissionen och Lior GEIE inom ramen för Altener II-programmet. Detta program inrättades genom rådets beslut 98/352/EG av den 18 maj 1998 om ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener II) (EGT L 159, s. 53). Avtalet avser upprättandet av en webbplats för att sprida information om och främja förnybara energikällor. Webbplatsen skall även fungera som en portal för att söka information om sådana energikällor.

- 6 I Agoresavtalet föreskrivs bland annat att kommissionen skall stå för 100 procent av projektets stödberättigande kostnader med upp till 170 175 euro. Enligt avtalet skall 30 procent av dessa kostnader betalas inom 60 dagar efter avtalets undertecknande, 30 procent inom 60 dagar efter kommissionens godkännande av delrapporten och återstoden efter det att kommissionen har mottagit och godkänt slutrapporten och slutsammanställningen av kostnaden för uppkomna utgifter. I artikel 5 i Agoresavtalet föreskrivs dessutom att Lior GEIE skall tillhandahålla kommissionen samtliga upplysningar som denna begär rörande arbetets fortskridande. I artikel 6, som har rubriken ”Tredje parters deltagande i genomförandet av avtalet”, föreskrivs följande i andra punkten:

”Avtalsförslag som innehåller bestämmelser om att tredje parter skall delta i arbetsprogrammet, särskilt i form av samarbetspartners eller entreprenörer, skall, särskilt om de omfattar tredje parter som inte är medlemmar av Europeiska gemenskapen, sändas med rekommenderat brev till kommissionen. Kommissionen kan inom 30 dagar efter mottagandet av denna skrivelse vägra att godkänna deltagandet. Om kommissionen inte vidtar några åtgärder inom nyss nämnda period, skall den anses ha godkänt avtalsförslaget.

Under förutsättning att kommissionen inte föreskriver annorlunda, är avtalsparten skyldig att i sådana avtal med tredje parter införa de bestämmelser som är nödvändiga för att undantagslöst uppfylla samtliga villkor i detta avtal. Avtalsparten skall säkerställa att kommissionens rättigheter enligt detta avtal inte påverkas på något sätt av de avtal som ingås enligt denna bestämmelse.”

- 7 Genom skrivelse av den 28 december 1999 skickade Lior GEIE en ”underrättelse om entreprenadavtal” till kommissionen. Till denna underrättelse hade ett avtal med rubriken ”entreprenadavtal” fogats. Detta avtal ingicks mellan Lior GEIE och Lior International, ett aktiebolag bildat enligt belgisk rätt den 7 november 1999. I entreprenadavtalet föreskrivs att ”[Lior GEIE] uppdrar åt [Lior International], som godtar uppdraget, att genomföra de tre ovannämnda avtalen” (“LIOR E.E.I.G. subcontracts to LIOR INTERNATIONAL NV who accepts the

performance of the three contracts referred here above”), häribland Agoresavtalet. Entreprenadavtalet innehåller suspensiva villkor och undertecknades av M. Deval för Lior GEIE:s räkning och av K. Weber och W. Buhlman för Lior Internationals räkning.

- 8 Genom skrivelse av den 20 januari 2000 upplyste Lior GEIE kommissionen om att endast 90 procent av de prestationer som återstod att genomföra enligt de avtal som avsågs i det i föregående punkt nämnda entreprenadavtalet hade lagts ut på entreprenad till Lior International. Lior GEIE var således fortfarande kommissionens avtalspart och grupperingen skulle själv sköta alla kontakter med kommissionen när det gällde de återstående 10 procenten av prestationerna.
- 9 Lior GEIE erhöll inte något svar från kommissionen och skickade därför ett flertal påminnelser.
- 10 Genom skrivelse av den 19 juni 2000, som bar Lior Internationals brevhuvud, erhöll kommissionen en första delrapport angående Agoresavtalet med rubriken ”Progress Report I”. Skrivelsen innehöll en begäran om att den andra betalningen skulle ske till Lior International, som, enligt skrivelsen, hade övertagit all verksamhet från Lior GEIE.
- 11 Kommissionen betalade tvärtemot denna begäran ut delbeloppet på 51 052,50 euro till Lior GEIE och inte till Lior International. Denna utbetalning skedde den 21 september 2000.
- 12 Genom samma slags skrivelse erhöll kommissionen den 8 februari 2001 en andra delrapport med rubriken ”Progress Report II”.

- 13 Kommissionen angav i en skrivelse av den 17 maj 2001 att den inte kunde godta att Lior International deltog i genomförandet av Agoresavtalet i egenskap av entreprenör eller avtalspart och begärde att få in slutrapporten inom två dagar.

- 14 Slutrapporten skickades till kommissionen genom skrivelse av den 18 maj 2001. I följebrevet och i själva rapporten användes namnet Lior för att beteckna kommissionens avtalspart. I följebrevet angavs emellertid följande:

”6. Ursprunglig avtalspart är fortfarande Lior GEIE och följaktligen skall slutbetalningen (68 070 euro) för projektets slutförande ske till Lior GEIE — bank DEXIA, kontonummer 068-22264659-27.”

- 15 Efter att slutrapporten hade lämnats förklarade kommissionen i telefax av den 27 juni 2001 att den inte kunde godta den slutgiltiga kostnadssammanställningen med motiveringen att namnet Lior GEIE måste nämnas i den och att kostnader som Lior International hade haft återgavs i denna sammanställning.

- 16 Den 28 juni 2001 skickade M. Deval en rättad version av den slutgiltiga kostnadssammanställningen, i vilken Lior GEIE angavs vara kommissionens avtalspart.

- 17 Kommissionen bekräftade sin ståndpunkt i en skrivelse av den 12 juli 2001 och hänvisade för övrigt till lydelsen av artikel 6.2 i Agoresavtalet (återgiven i punkt 6 ovan).

- 18 Ombudet för Lior GEIE skickade genom skrivelse av den 23 juli 2001 en formell anmodan till kommissionen.
- 19 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 augusti 2001, väckte Lior GEIE talan och framställde en rad yrkanden angående avtal som hade ingåtts inom ramen för programmen Thermie och Altener II. Lior GEIE yrkade bland annat att kommissionen skulle förpliktas att betala vissa belopp enligt dessa avtal och att den skulle förpliktas att betala skadestånd. Vad närmare gäller Agoresavtalet går talan ut på att kommissionen skall förpliktas att betala ett belopp på 68 070 euro, vilket motsvarar den sista delen av kommissionens ekonomiska stöd i fråga om detta avtal.
- 20 Genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag, framställde Lior GEIE förevarande ansökan om att kommissionen skall förpliktas att senast åtta dagar efter dagen för beslutets meddelande, vid vite av 100 euro för varje dags försening, betala ett belopp på 68 070 euro inom ramen för Agoresavtalet, jämte ränta enligt belgisk lag från och med den 23 juli 2001.
- 21 Kommissionen inkom den 4 september 2001 med sitt yttrande över förevarande ansökan om interimistiska åtgärder.
- 22 Parterna utvecklade sin talan vid den muntliga förhandlingen den 17 september 2001, varefter förstainstansrättens ordförande beslutade att vilandeförklara förfarandet i en månad. Kommissionen anmodades att inom denna tidsfrist granska de handlingar rörande Agoresavtalet som Lior GEIE hade tillställt institutionen. För det fall kommissionen skulle medge att den hade mottagit samtliga begärda handlingar och att det på grundval av dessa handlingar kunde fastställas att samtliga kostnader och utgifter faktiskt motsvarade den levererade produkten i enlighet med Agoresavtalet, anmodades denna institution att meddela förstainstansrätten om, och i så fall när, slutbetalningen skulle ske. För det fall kommissionen skulle finna omständigheter i handlingarna i ärendet som utgjorde hinder för den att verkställa slutbetalningen, anmodades denna

institution slutligen att upplysa förstainstansrätten om vari dessa omständigheter bestod.

- 23 Genom skrivelse av den 16 oktober 2001 upplyste kommissionen förstainstansrätten om resultatet av granskningen av de handlingar rörande Agoresavtalet som hade tillställts institutionen. Kommissionen anförde att det högsta utgiftsbelopp som den preliminärt kunde medge uppgick till 49 130 euro, medan det förskott som institutionen redan hade betalat uppgick till 102 105 euro.
- 24 I telefax av den 18 oktober 2001 yttrade sig Lior GEIE över kommissionens skrivelse av den 16 oktober 2001. Lior GEIE upplyste förstainstansrätten om att grupperingen ville inkomma med ett flertal ytterligare kommentarer, antingen skriftligen eller vid en ny muntlig förhandling.
- 25 Förstainstansrätten anser att den mot bakgrund av handlingarna i målet förfogar över alla nödvändiga uppgifter för att kunna pröva ansökan om interimistiska åtgärder.

Rättslig bedömning

- 26 Enligt bestämmelserna i artiklarna 242 EG och 243 EG jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG/EEG/Euratom av den 24 oktober 1988 om uppbyggandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/EKSG/EEG/Euratom av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 21), kan förstainstansrätten, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av den ifrågasatta rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

- 27 Enligt bestämmelserna i artikel 104.1 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler kan en ansökan om interimistiska åtgärder av en rättsakt endast prövas om sökanden har väckt talan om prövning av rättsakten vid rätten. Denna regel är inte endast en formalitet, utan förutsätter att talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas av förstainstansrätten.
- 28 I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange föremålet för talan, de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att det inte kan förordnas om interimistiska åtgärder när ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 10 februari 1999 i mål T-211/98 R, Willeme mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-15 och II-57, punkt 18). Domstolen skall även i förekommande fall göra en avvägning mellan de föreliggande intressena (beslut av domstolens ordförande av den 29 juni 1999 i mål C-107/99 R, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-4011, punkt 59).
- 29 Förstainstansrätten anser att det i förevarande mål är lämpligt att först pröva huruvida villkoren beträffande skyndsamhet och intresseavvägning är uppfyllda.

Parternas argument

- 30 Lior GEIE har gjort gällande att grupperingen befinner sig i en situation som kan utgöra en fara för dess existens och att de handlingar som den har tillhandahållit förstainstansrätten visar att en allvarlig och irreparabel skada kan förväntas inträffa inom kort.

- 31 Lior GEIE:s skulder till sina leverantörer uppgick per den 15 juli 2001 till sammanlagt 158 021 euro. Två av dessa leverantörer är föremål för konkursförfarande, vilket får till följd att utebliven betalning av skulder till dessa företag på förfallodagarna medför att skulderna omedelbart förfaller till betalning.
- 32 Om skulderna inte betalas på förfallodagarna kommer Lior GEIE:s borgenärer att ansöka om tvångsvis verkställighet med stöd av de exekutionstitlar som de redan har. Eftersom förfallodagarna i juli 2001 inte har kunnat iakttas, har de berörda borgenärerna hotat att med stöd av de exekutionstitlar i form av domar som de erhållit ansöka om indrivning av skulderna, jämte kostnader.
- 33 Även om det i fråga om två domar har varit möjligt att få till stånd ett ackord, kommer de många andra borgenärer som ännu inte har fått betalt att kräva betalning av sina fordringar inom en snar framtid.
- 34 Dessutom saknar Lior GEIE för närvarande likvida medel och grupperingens bankkonton uppvisar antingen ett mycket litet positivt saldo (56,10 euro på ett konto den 17 juli 2001) eller ett negativt saldo (42,94 euro på ett annat konto den 10 juli 2001).
- 35 Lior GEIE har härutöver hävdats att det i beslut av domstolens ordförande av den 29 januari 1997 i mål C-393/96 P(R), Antonissen mot rådet och kommissionen (REG 1997, s. I-441), fastställdes att det i ett interimistiskt förfarande föreligger en rätt för enskilda att yrka att motparten skall förpliktas att betala ett preliminärt belopp, även om beloppet motsvarar det belopp som har yrkats i huvudsaken.

- 36 Lior GEIE har gjort gällande att domstolen har fastställt att skadan för en företagssammanslutning kan bedömas med beaktande av medlemmarnas ekonomiska ställning när sammanslutningens objektiva intressen inte är fristående i förhållande till medlemmarnas intressen (beslut av domstolens ordförande av den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkterna 35—38). Lior GEIE har härvid tillhandahållit ett visst antal uppgifter om den ekonomiska ställningen för SA Deira, som äger 60 procent av andelarna i Lior GEIE. Det kan med ledning av dessa uppgifter enligt Lior GEIE fastställas att den största medlemmen inte har tillräckliga medel för att tillvarata grupperingens intressen. SA Deira har nämligen redan allvarliga problem.
- 37 Kommissionens beslut att tills vidare inte verkställa slutbetalningen på 68 070 euro har försatt Lior GEIE i en ytterligt svår och osäker finansiell situation. Lior GEIE räknade med att erhålla denna betalning senast i juli 2001, med hänsyn till att grupperingen då hade avslutat arbetet med webbplatsen och framlagt de tekniska och ekonomiska slutrapporterna.
- 38 Lior GEIE har påpekat att även om medlemmarna svarar obegränsat solidariskt för grupperingens gemensamma skulder, har flera av dessa företag — vilka till största delen är etablerade i utlandet — upphört att intressera sig för projektet. Antalet medlemsföretag i Lior GEIE har minskat från fjorton till fem och grupperingen bedriver inte längre någon verksamhet.
- 39 Lior GEIE:s största medlem, SA Deira, uppvaktas oavbrutet av grupperingens borgenärer, och bolaget kan inte längre på ett normalt sätt fullgöra sina ekonomiska åtaganden. Lior GEIE har hävdat att under dessa omständigheter kommer ett beslut att inte bevilja den begärda interimistiska åtgärden inte endast medföra att grupperingen upphör, utan ett sådant beslut riskerar även att medföra att SA Deira upphör. Detta bolag kommer inte längre att kunna betala grupperingens skulder, för vilka det svarar på grund av det solidariska ansvar som åvilar medlemmarna i en GEIE. Slutligen finns det en risk att ett sådant beslut

medför att allt går förlorat för de fysiska personer som har engagerat sig för att bygga upp SA Deira och hålla detta företag vid liv.

- 40 Lior GEIE har slutligen påpekat att grupperingen, om kommissionen hade betalat ut pengarna i tid, bland annat skulle ha kunnat göra förskottsbetalningar allteftersom på det belopp som den hade dömts att betala. Härigenom skulle även den aktuella situationen med hot om tvångsvis verkställighet av domarna ha kunnat undvikas.
- 41 Kommissionen har, när det gäller frågan huruvida kravet på skyndsamhet är uppfyllt, och särskilt frågan huruvida en ekonomisk skada skall anses vara irreparabel, påpekat att det skall erinras om att interimistiska åtgärder endast undantagsvis kan beviljas under sådana omständigheter (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 30 juni 1999 i mål T-13/99 R, Pfizer Animal Health mot rådet, REG 1999, s. II-1961, punkterna 137 och 138). I förevarande fall förstärks undantagskaraktären hos beslutet att bevilja interimistiska åtgärder av det förhållandet att den begärda åtgärden delvis sammanfaller med föremålet för talan i huvudsaken. Den interimistiska åtgärden består nämligen inte i något annat än att kommissionen skall fullgöra — enligt sökandens argument — sina avtalsenliga förpliktelser. Med beaktande av denna omständighet måste det, enligt ovan nämnd rättspraxis, vara ”obestriddigt” att det krav på skyndsamhet som normalt uppställs för att bevilja interimistiska åtgärder är uppfyllt.
- 42 Kommissionen har beträffande Lior GEIE:s påstådda betalningssvårigheter erinrat om att det framgår särskilt av beslutet i det ovannämnda målet Pfizer Animal Health mot rådet (punkt 136) att det endast är den irreparabla skada som skulle orsakas Lior GEIE som kan beaktas vid prövningen av huruvida skyndsamhetskravet är uppfyllt. När det gäller Lior GEIE:s minskade ekonomiska livskraft har kommissionen vidare erinrat om att det måste tas hänsyn till de möjligheter som kan finnas inom den struktur i vilken grupperingen ingår och i synnerhet till de medel som grupperingens medlemmar har. Kommissionen har härvid framhållit vikten av artiklarna 24 och 34 i förordning nr 2137/85. I artikel 24 föreskrivs bland annat att ”medlemmarna svarar obegränsat solidariskt för alla grupperingens förbindelser”.

- 43 Lior GEIE kan i detta sammanhang inte anses ha visat på ett obestridligt sätt att grupperingen befinner sig i en situation där dess existens är i fara och att det inte finns några möjligheter att väcka talan eller på annat sätt avhjälpa denna situation.
- 44 Lior GEIE har visserligen gjort gällande att grupperingen är utsatt för påtryckningar och hot från vissa borgenärer, som skulle kunna leda till förfaranden om tvångsvis verkställighet. Denna situation måste emellertid jämföras med de föreliggande möjligheterna att väcka talan mot samtliga grupperingens medlemmar, oavsett var dessa har sitt säte och inbegripet dem som redan formellt har lämnat grupperingen. Någon sådan helhetsbedömning i bokföringsmässigt avseende har inte gjorts.
- 45 Kommissionen har i fråga om intresseavvägningen påpekat att ett beviljande av den begärda interimistiska åtgärden riskerar att medföra att det uppstår en omvänd situation till skada för gemenskapsfonderna för det fall yrkandet i huvudsaken skulle ogillas.
- 46 Kommissionen har härvid tillagt att institutionen har problem med Lior GEIE, inte endast när det gäller Agoresavtalet utan även när det gäller andra avtal, vilka har ingåtts inom ramen för Thermieprogrammet. Dessa problem är delvis gemensamma för flera avtal. Om det beviljades interimistiska åtgärder avseende endast ett av avtalen, skulle detta medföra att det uppstod en obalans i förhållande till de lösningar som skulle kunna tillämpas på de övriga avtalen.
- 47 Kommissionen har dessutom i samband med nämnda avtal, ingångna inom ramen för Thermieprogrammet, tillsänt Lior GEIE två betalningsanmaningar avseende ett belopp på 72 000 euros. Om dessa anmaningar inte följs kommer ett beviljande av den begärda interimistiska åtgärden att medföra — för det fall talan i huvudsaken skulle ogillas — att kommissionen drabbas av en ekonomisk nackdel i två avseenden dels på grund av Agoresavtalet, dels på grund av de avtal som ingåtts inom ramen för Thermieprogrammet.

Förstainstansrättens bedömning

- 48 Rätten konstaterar, när det gäller kravet på skyndsamhet, att det följer av fast rättspraxis att bedömningen av om en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall göras med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på sökanden att styrka att han inte kan avvakta utgången av målet i huvudsaken utan att behöva lida sådan skada (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 juli 1998 i mål T-73/98 R, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 1998, s. II-2769, punkt 36, och av den 20 juli 2000 i mål T-169/00 R, Esedra mot kommissionen, REG 2000, s. II-2951, punkt 43, samt beslut av domstolens ordförande av den 12 oktober 2000 i mål C-278/00 R, Grekland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8787, punkt 14).
- 49 Det är riktigt att det för att styrka en sådan skada inte behöver uppställas krav på att sökanden med absolut säkerhet skall styrka att skadan kommer att inträffa och att det räcker med att skadan är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet. Sökanden är dock skyldig att bevisa de omständigheter som ligger till grund för antagandet att han kommer att lida allvarlig och irreparabel skada (beslut av domstolens ordförande av den 14 december 1999 i mål C-335/99 P(R), HFB m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-8705, punkt 67, av den 25 juli 2000 i mål C-377/98 R, Nederländerna mot rådet och parlamentet, REG 2000, s. I-6229, punkt 51, och i det ovannämnda målet Grekland mot kommissionen, punkt 15).
- 50 I förevarande fall är den skada som Lior GEIE har åberopat av ekonomisk art. Rätten påpekar härvid, såsom kommissionen har gjort gällande, att det följer av fast rättspraxis att en sådan skada i princip inte kan anses vara irreparabel, eller ens svår att avhjälpa, eftersom den kan kompenseras ekonomiskt vid ett senare tillfälle (beslut av domstolens ordförande av den 18 oktober 1991 i mål C-213/91 R, Abertal m.fl. mot kommissionen, REG 1991, s. I-5109, punkt 24, och av förstainstansrättens ordförande av den 30 juni 1999 i mål T-70/99 R, Alpharma mot rådet, REG 1999, s. II-2027, punkt 128).

- 51 Med tillämpning av dessa principer skulle den begärda interimistiska åtgärden, under omständigheterna i förevarande fall, vara befogad endast om det framgick att Lior GEIE, i avsaknad av en sådan åtgärd, skulle befinna sig i en situation där grupperingens existens var i fara.
- 52 Rätten erinrar härvid om att Lior GEIE:s leverantörsskulder uppgick till 158 021 euro per den 15 juli 2001 och om att grupperingen för närvarande saknar likvida medel. Lior GEIE har inkommit med en förklaring från grupperingens revisor av den 10 augusti 2001, varav framgår att utbetalningen av det yrkade beloppet på 68 070 euro inte skulle göra det möjligt för grupperingen att fullgöra sina åtaganden. Med beaktande av att Lior GEIE inte längre bedriver någon verksamhet förefaller det för övrigt som om grupperingen endast har ett indirekt intresse av att erhålla den begärda interimistiska åtgärden och som om detta intresse i praktiken sammanfaller med medlemmarnas intresse av att minska grupperingens skulder, eftersom dessa svarar obegränsat solidariskt för sådana skulder.
- 53 Som kommissionen har gjort gällande följer det emellertid av fast rättspraxis att det endast är den skada som kan orsakas den som ansöker om en interimistisk åtgärd som kan beaktas vid prövningen av huruvida skyndsamhetskravet är uppfyllt (beslutet i det ovannämnda målet Pfizer Animal Health mot rådet, punkt 136).
- 54 Rätten erinrar dessutom om att vid undersökningen av sökandens ekonomiska livskraft kan bedömningen av dennes faktiska situation ske bland annat med hänsyn till det som utmärker den koncern som sökanden tillhör genom sina aktieägare (beslut av domstolens ordförande av den 7 mars 1995 i mål C-12/95 P, *Transacciones Marítimas m.fl. mot kommissionen*, REG 1995, s. I-467, punkt 12, beslut av förstainstansrättens ordförande av den 4 juni 1996 i mål T-18/96 R, *SCK och FNK mot kommissionen*, REG 1996, s. II-407, punkt 35, av den 10 december 1997 i mål T-260/97 R, *Camar mot kommissionen och rådet*, REG 1997, s. II-2357, punkt 50, beslut av domstolens ordförande av den 15 april 1998 i mål C-43/98 P(R), *Camar mot kommissionen och rådet*, REG 1998, s. I-1815, punkt 36, och i det ovannämnda målet *Pfizer Animal Health mot rådet*, punkt 155, bekräftat av beslut av domstolens ordförande av den 18 november 1999 i mål C-329/99 P(R), *Pfizer Animal Health mot rådet*, REG 1999, s. I-8343, punkt 67).

- 55 Detta synsätt vilar på tanken att det berörda företags objektiva intressen inte är fristående i förhållande till intressena hos de fysiska eller juridiska personer som kontrollerar det. Den påstådda skadans allvarliga och irreparabla karaktär måste därför bedömas utifrån den grupp som dessa personer utgör. Att intressena sammanfaller motiverar i synnerhet att det berörda företags intresse att överleva inte skall bedömas oberoende av det intresse som de som kontrollerar företaget har av dess fortbestånd (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 januari 2001 i mål T-241/00 R, *Le Canne mot kommissionen*, REG 2001, s. II-37, punkt 40).
- 56 På samma sätt som skadan för en företagssammanslutning kan bedömas med beaktande av medlemmarnas ekonomiska ställning när sammanslutningens objektiva intressen inte är fristående i förhållande till medlemmarnas intressen (se beslut av den 14 oktober 1996 i det ovannämnda målet *SCK och FNK mot kommissionen*, punkterna 35—38), skall det följaktligen i förevarande fall tas hänsyn till den ekonomiska ställningen för Lior GEIE:s medlemmar.
- 57 Lior GEIE har härvid endast tillhandahållit uppgifter om ställningen för grupperingens största medlem, SA Deira, men däremot inga uppgifter om den ekonomiska ställningen för de övriga medlemmarna. Det är därför inte möjligt att göra en konkret bedömning av om dessa har tillräckliga medel för att tillvarata grupperingens intressen.
- 58 Av vad som anförts följer att Lior GEIE inte har styrkt att kravet på skyndsamhet är uppfyllt. Rätten finner redan av detta skäl att ansökan om interimistiska åtgärder skall avslås.
- 59 Det kan i varje fall konstateras att det — även om det hade styrkts att kravet på skyndsamhet var uppfyllt — inte skulle ha varit motiverat att bevilja den begärda interimistiska åtgärden på grundval av intresseavvägningen mellan parterna.

- 60 Härvid framgår det av den förklaring från Lior GEIE:s revisor som omnämns ovan i punkt 52 att Lior GEIE inte skulle kunna betala alla sina leverantörs-skulder även om kommissionen betalade sin påstådda skuld (144 570 euro, enligt revisorn) till grupperingen. I denna förklaring anges även att Lior GEIE sedan den 30 november 1999 inte bedriver någon verksamhet och uppvisar ett negativt resultat. Under dessa omständigheter kan det konstateras att inte ens om det belopp på 68 070 euro som Lior GEIE har yrkat i förevarande fall utbetalades skulle grupperingen kunna fullgöra sina åtaganden. Det är således sannolikt att grupperingen inte skulle kunna betala tillbaka detta belopp till kommissionen för det fall talan i huvudsaken ogillades.
- 61 Osäkerheten kring möjligheterna att återkräva detta belopp förstärks av att kommissionen, som endast är en tredje man i förhållande till Lior GEIE, kommer att ha sämre förutsättningar än grupperingen att erhålla upplysningar som gör det möjligt att om så behövs på ett effektivt sätt utlösa grupperingsmedlemmarnas solidariska ansvar enligt artikel 24 i förordning nr 2137/95.
- 62 Under dessa omständigheter finner rätten att det finns en risk för att betalningen av det belopp som har yrkats interimistiskt blir oåterkallelig och därmed för att avgörandet i huvudsaken blir verkningslöst om den interimistiska åtgärden beviljas. Mot bakgrund av intresseavvägningen finns det således skäl att avslå förevarande ansökan.
- 63 Ansökan om interimistiska åtgärder skall följaktligen avslås utan att det är nödvändigt att undersöka om kravet på *fumis boni juris* är uppfyllt.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 7 december 2001

H. Jung

B. Vesterdorf

Justitiesekreterare

Ordförande